SCRIERILE PROFETICE

Studiul 6 pentru 7 noiembrie 2026

„Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde” (Romani 15:4)

Deși este Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia nu a fost scrisă de Dumnezeu. El a folosit pentru aceasta ființe umane inspirate de El.

Nici nu le-a dictat cuvintele pe care trebuiau să le scrie. Pur și simplu le-a spus să scrie ceea ce li s-a arătat sau ce le-a pus în minte.

Le-a lăsat o anumită libertate în alegerea cuvintelor, a stilului de redactare și a altor detalii prin care să transmită solia divină.

Scrierile profetice:

- Unde și de ce au fost scrise?
- În ce stiluri au fost scrise?

Folosirea secretarilor și a materialelor externe:

- De ce au fost folosite ajutoare la scriere?
- Ce materiale externe au folosit profeții?

Natura umană amestecată cu solia:

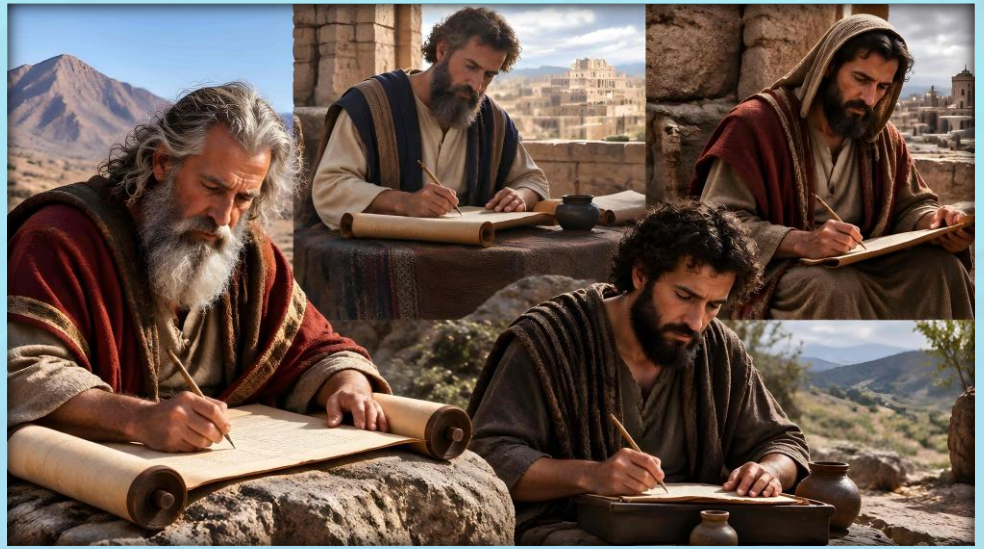
- Imperfecțiuni în Biblie?

SCRIERILE PROFETICE

UNDE ȘI DE CE AU FOST SCRISE?

„Du-te acum și scrie aceste lucruri înaintea lor pe o tăbliță și scrie-le într-o carte, ca să rămână pentru vremurile viitoare, să fie o mărturie pentru totdeauna” (Isaia 30:8)

Moise a fost primul om inspirat de Dumnezeu să scrie Biblia. În pustia Madianului a scris cărțile Iov și Geneza. În timpul exodului a primit porunca expresă de a consemna în scris evenimentele (Ex. 17:14).

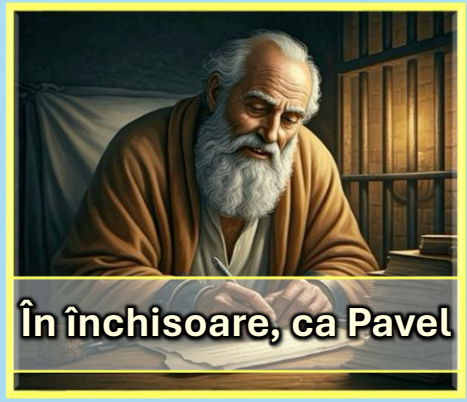
Alți profeți care au primit porunca expresă de a scrie o carte au fost Isaia (Is. 30:8), Ieremia (Ier. 36:2), Habacuc (Hab. 2:2) și Ioan (Apoc. 1:11).

Autorii biblici au scris în împrejurări foarte diferite:

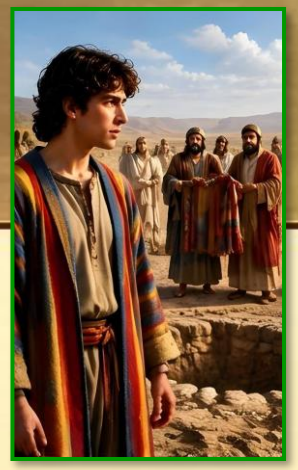
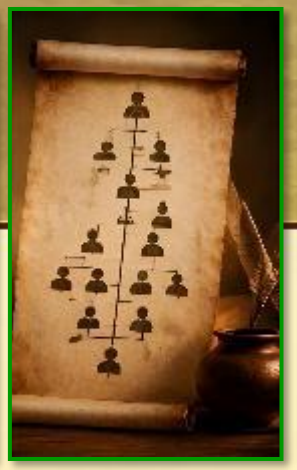
Dumnezeu a ales atât oamenii, cât și solia pe care trebuiau să o consemneze, pentru ca să nu se piardă nimic din ceea ce voia să ne descopere pentru mântuirea noastră (2Tim. 3:15).

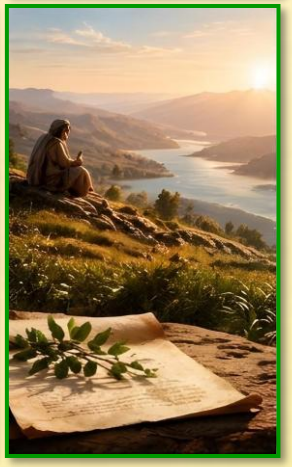
ÎN CE STILURI AU FOST SCRISE?

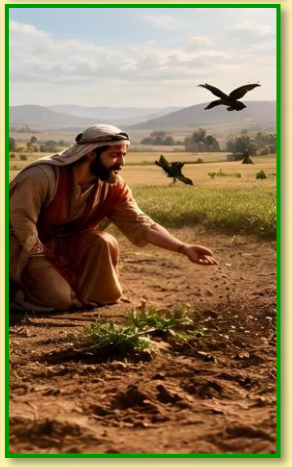
„Cântarea cântărilor, făcută de Solomon” (Cântarea cântărilor 1:1)

Scrisă de-a lungul a 1.500 de ani de peste 40 de autori diferiți, Biblia cuprinde o mare varietate de stiluri. Printre altele:

- Relatări istorice (Gen. 37:2)
- Genealogii (Gen. 5:1)
- Profeții (Is. 13:1)
- Viziuni apocaliptice (Apoc. 12:1)
- Poezie (mare parte din Isaia)
- Cântări (Cânt. 1:1)
- Paralelisme (Is. 17:7)
- Pilde (Luca 18:1)
- Epistole (2Tes. 3:17)

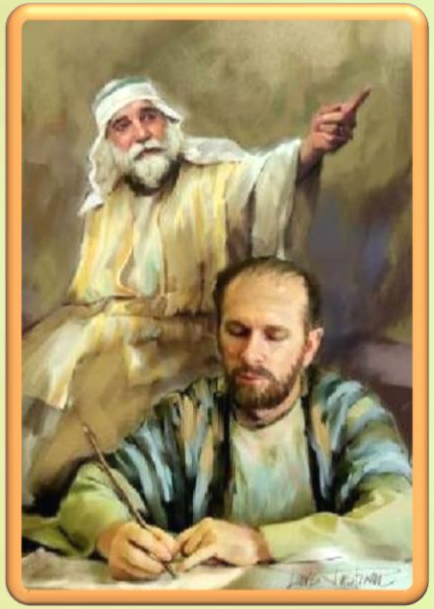

Biblia nu face nicio deosebire de autoritate între diferitele stiluri. Toate sunt folositoare pentru a transmite gândul divin, deoarece fiecare om înțelege mai bine solia într-un stil decât în altul.

Petru arată clar și că scrierile Noului Testament au aceeași autoritate ca cele ale Vechiului Testament (2Pet. 3:15-16).

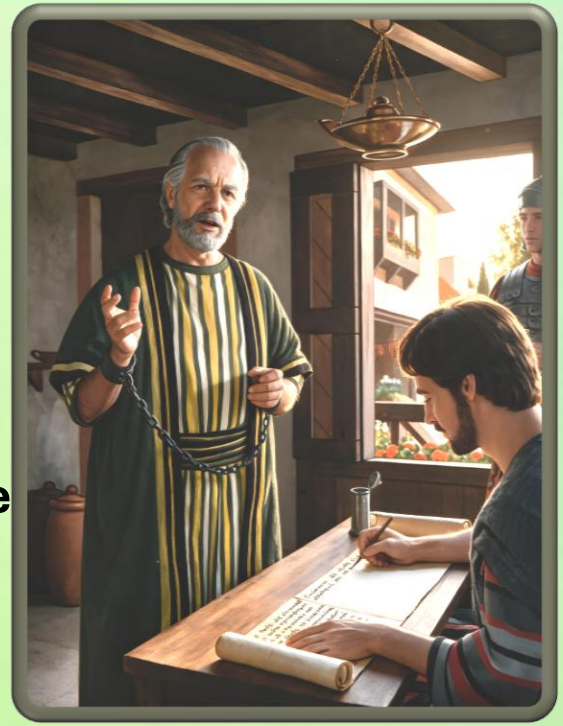
FOLOSIREA SECRETARILOR ȘI A MATERIALELOR EXTERNE

DE CE AU FOST FOLOSITE AJUTOARE LA SCRIERE?

„Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris într-o carte, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Ieremia” (Ieremia 36:4)

Ieremia era preot și, ca atare, știa să citească și să scrie. Cu toate acestea, a folosit un ajutor – pe Baruc – care să scrie soliile pe care Dumnezeu i-a cerut să le scrie (Ier. 36:1-4). Deși aprobat de Dumnezeu, acest lucru a fost înțeles greșit în vremea lui (Ier. 43:2-3).

Pavel, care se exprima perfect în greacă, a folosit ajutoare pentru a-și scrie epistolele (Rom. 16:22). Ca să-i împiedice pe alții să scrie epistole false în numele lui, trebuia să le semneze cu propria mână pe cele pe care le dictase (2Tes. 3:17).

Petru și-a scris epistolele într-o greacă aleasă, lucru greu de pus pe seama acestui pescar vorbitor de aramaică. Folosirea ajutoarelor l-a ajutat să-și transmită corect solia într-o limbă pe care nu o stăpânea. Dar faptul că ajutoarele au ales cuvintele care exprimau cel mai bine ideile lui Petru nu știrbește cu nimic inspirația divină a epistolelor sale.

CE MATERIALE EXTERNE AU FOLOSIT PROFEȚII?

„am găsit și eu cu cale, preaalesule Teofile, după ce am făcut cercetări amănunțite asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir, unele după altele” (Luca 1:3)

Ezra a folosit documente istorice și a copiat decrete și scrisori ale împăraților perși când a scris cărțile Cronici și Ezra. La rândul lui, Neemia include în cartea sa o listă genealogică copiată dintr-o alta deja existentă.

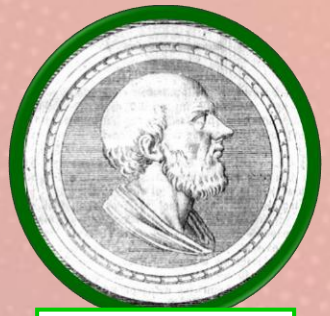

Deoarece Luca nu a fost martor la faptele pe care le relatează, și-a scris Evanghelia și o parte din cartea Faptele apostolilor pe baza documentelor istorice și a discuțiilor cu martori oculari (Luca 1:3).

Pavel citează fraze din Epimenide și Aratus, autori greci clasici (Fapte 17:28; Tit 1:12). La rândul lui, Iuda preia citate dintr-o carte necanonică ce conține profeții ale lui Enoh (Iuda 1:14).

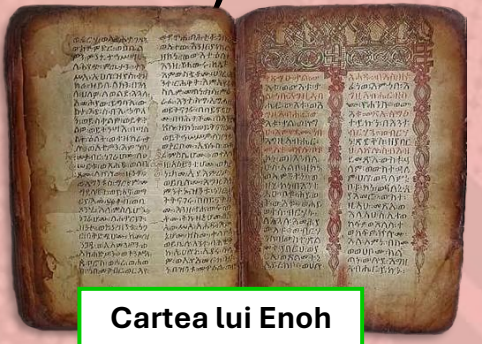

Epimenide

Aratus

Toți aceștia au fost călăuziți de Duhul Sfânt când au folosit aceste materiale. Au recunoscut că ele descriau adevărul și transmiteau ce voia Dumnezeu să spună.

Cartea lui Enoh

NATURA UMANĂ AMESTECATĂ CU SOLIA

IMPERFECȚIUNI ÎN BIBLIE?

„Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi” (2 Corinteni 4:7)

Dumnezeu a hotărât să folosească oameni imperfecți – „vase de lut” – pentru a-Și transmite solia (2Cor. 4:7). Cum a influențat această imperfecțiune solia? Este Biblia 100% demnă de încredere?

Cuvinte arhaice

- Cuvinte în ebraică, aramaică sau greacă al căror înțeles nu îl cunoaștem sau care aveau alt sens pe vremea profetului
- Exemple: *gofer* (גֹּפֶר) (Gen. 6:14); *Selah* (סֶלָה) (folosit în mai mulți psalmi)

Greșeli ale copiștilor

- Când copiau textele sau le scriau după dictare, copiștii puteau face greșeli (mai frecvente în Noul Testament)
- Exemplu: „Comma Johanneum” (1Ioan 5:7-8). Este un comentariu al unui copist care, mai târziu, a fost introdus în text de un alt copist

Greșeli ale scriitorilor înșiși

- Când citau un text din memorie sau relatau un fapt la care nu fuseseră martori, autorii biblici puteau face mici greșeli fără importanță
- Exemplu: citatul din Matei în care Zaharia, ucis de Ioas, este numit „fiul lui Berechia” (care este autorul cărții Zaharia) (Mat. 23:35; vezi Luca 11:51; 2Cron. 24:22)

Greșeli ale traducătorilor

- Traducătorii Bibliei, mai ales ai versiunilor în limbaj modern, pot fi influențați de propriile idei
- Exemplu: unele versiuni moderne (TLA, în spaniolă) traduc prin „duminică” textul care vorbește despre ziua Domnului (Apoc. 1:10), deși această expresie a început să fie folosită abia după moartea apostolului

Aceste imperfecțiuni sau nepotriviri sunt foarte puține și, în general, pot fi înțelese printr-un studiu aprofundat. Putem avea încredere că adevărurile divine ne-au fost transmise cu fidelitate de-a lungul secolelor, așa cum sunt consemnate în paginile Bibliei.

„Dumnezeu a binevoit să comunice lumii adevărul prin unelte omenești și El Însuși, prin Duhul Său cel Sfânt, i-a pregătit pe oameni și i-a făcut în stare să îndeplinească această lucrare. El le-a călăuzit mintea în alegerea a ceea ce trebuiau să spună și să scrie. Comoara a fost încredințată unor vase de lut, dar nu încetează să fie din cer. Deși este transmisă prin mijlocul imperfect al limbajului omenesc, ea rămâne totuși mărturia lui Dumnezeu; iar copilul lui Dumnezeu, ascultător și credincios, vede în ea slava unei puteri divine, plină de har și de adevăr.

În Cuvântul Său, Dumnezeu le-a dat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie primite ca având autoritate deplină și ca descoperire infailibilă a voii Sale”

E. G. W. (Tragedia veacurilor, p. 10-11)

ANEXĂ: INFAILIBILITATEA SCRIERILOR LUI ELLEN G. WHITE

Când Dumnezeu i-a poruncit lui Ellen să-și scrie soliile, ea a răspuns: „Nu pot să scriu”. Dar Dumnezeu a întărit-o și ea a început să scrie. Cu timpul, a folosit ajutoare la scriere, care îi corectau greșelile de ortografie și îmbunătățeau exprimarea unor fraze.

Ele nu schimbau niciodată înțelesul soliei și nu adăugau nimic de la ele. Textele finale erau întotdeauna verificate de Ellen.

Mary Ann „Marian” Davis (1847-1904), ajutor la scriere. Fotografie oferită de „Ellen G. White Estate, Inc.”

Sarah E. Peck, anii 1880. Fotografie oferită de „Center for Adventist Research”.

Despre infailibilitatea ei ca profet, Ellen a declarat: „Cât despre infailibilitate, niciodată nu am pretins-o. Numai Dumnezeu este infailibil” (Solii alese, vol. 1, p. 42).

Cu privire la infailibilitatea scrierilor ei, ea însăși a scris: „Sunt ocazii când trebuie spuse lucruri obișnuite, când gânduri obișnuite trebuie să ocupe mintea, când trebuie scrise scrisori obișnuite și trebuie date informații care au trecut de la un lucrător la altul. Astfel de cuvinte, astfel de informații nu sunt date sub inspirația specială a Duhului lui Dumnezeu” (Solii alese, vol. 3, p. 64).

